

Sygn. akt IV U 351/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2016 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania Z. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 18 marca 2016 roku nr (...)

w sprawie Z. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 351/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 listopada 2016 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 18.03.2016 r. (...) odmówił Z. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W szczególności organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie został orzeczeniem komisji lekarskiej z dnia 15.03.2016 r. uznany za niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową.

Z. D. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową w oparciu o istniejącą dokumentację oraz po ocenie jego stanu zdrowia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, powołując się na brak przesłanek do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. D. urodzony w dniu (...), ma wykształcenie podstawowe, pracował jako pracownik fizyczny, drwal, kierowca ciągnika, nie pracuje od 1994 r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w T. decyzją z dnia 10.11.2015 r. stwierdził u odwołującego chorobę zawodową: boreliozę. Odwołujący od 31.07.1995 r. pobiera rentę z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia, ostatnio przyznaną z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 17.03.2019 r. W dniu 02.12.2015 r. wystąpił z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. ustalenia istnienia u Z. D. niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz.1673) w zw. z art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r. poz. 748 z późn zm.) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu kardiologii, neurologii i reumatologii.

Na podstawie wyników badań, w tym po wykonaniu osobistego badania specjalistycznego i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegli kardiolog i neurolog w zbiorczej opinii pisemnej rozpoznali u odwołującego:

- stabilną chorobę wieńcową CCS 1,
- zawał serca NSTEMI leczony angioplastyką gałęzi zstępującej przedniej LTW z założeniem stentu uwalniającego lek 27.01.2012 r., zawał serca NSTEMI leczony angioplastyką trzeciej gałęzi brzożnej przedniej LTW z implantacją stentu metalowego 18.05.2006 r.,
- nadciśnienie tętnicze II okresu ESC/ESH,
- zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa, zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa,
- zawroty głowy w wywiadzie, zmiany miażdżycowe tętnic domózgowych.

ale nie stwierdzili u odwołującego niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową tj. boreliozą.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący pobiera świadczenia rentowe od 1995 r. Od wielu lat zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i stawów biodrowych, zawroty głowy. W ostatnim okresie czasu brak badań diagnostycznych kręgosłupa. Badanie USG tętnic szyjnych wykonane w 2010 r. wykazało zmiany miażdżycowe w tętnicach domózgowych. Badanie Rtg odcinka lędźwiowego kręgosłupa z 2010 r. wykazało boreliozę, poza tym bez zmian. Badanie Rtg odcinka szyjnego kręgosłupa wykonane w 2010 r. wykazało zmiany zwyrodnieniowe z dyskopatią na poziomie C5-C6, C6-C7. Aktualnie badaniem podmiotowym stwierdza się podwyższone wartości ciśnienia tętniczego, ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa, nie stwierdza się objawów korzeniowych w kończynach, jak również cech niedowładu, próba Romberga ujemna, z objawami korzeniowymi w kończynach dolnych z osłabieniem odruchów skokowych. Odwołujący podaje bóle stawów biodrowych i kolanowych. Stwierdzone ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa czyni odwołującego niezdolnym do podjęcia ciężkiej pracy fizycznej. Badaniem neurologicznym nie stwierdza się cech uszkodzenia układu nerwowego. Brak podstaw do orzekania niezdolności do pracy z przyczyn neurologicznych. Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa oraz zmiany miażdżycowe w tętnicach domózgowych nie mają związku z boreliozą. Stabilna choroba wieńcowa CCS1. Zawał serca NSTEMI leczony angioplastyką gałęzi zstępującej przedniej LTW z założeniem stentu uwalniającego lek 27.01.2012 r., zawał serca NSTEMI leczony angioplastyką trzeciej gałęzi brzożnej przedniej LTW z implantacją stentu metalowego 18.05.2006 r. Nadciśnienie tętnicze II okresu ESC/ESH, pierwotne, umiarkowanego stopnia, uszkodzenie serca z obniżoną łagodnie funkcją skurczową lewej komory w okresie wydolności krążenia, schorzenie nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy. W wywiadzie brak cech świadczących o objawowej niewydolności krążenia. Odwołujący nie zgłasza dolegliwości o charakterze stenokardialnym. Schorzenia kardiologiczne, w tym przebyte zawały serca nie są związane z przebyłą oraz aktualnie leczoną boreliozą.

/dowód : opinia sąдово-lekarska – k. 14-17 as/.

Na podstawie wyników badań, w tym po wykonaniu osobistego badania specjalistycznego i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły reumatolog rozpoznał u odwołującego:

- przebyłą boreliozę w 2010 r.,

- chorobę zwyrodnieniową stawów dłoni i stóp bez upośledzenia funkcji,
- chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa lędźwiowego z nawracającymi zespołami bólowymi bez upośledzenia funkcji,
- chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego z wielopoziomową dyskopatią bez upośledzenia funkcji,
- stabilną chorobę wieńcową CCS 1,
- zawał serca NSTEMI leczony angioplastyką gałęzi zstępującej przedniej LTW z założeniem stentu uwalniającego lek 27.01.2012 r., zawał serca NSTEMI leczony angioplastyką trzeciej gałęzi brzożnej przedniej LTW z implantacją stentu metalowego 18.05.2006 r.,
- nadciśnienie tętnicze II okresu ESC/ESH,
- stan po operacji zaćmy oka lewego w 2014 r.,
- jaskrę prostą dokonaną w oku lewym.

Odwołujący nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową tj. boreliozą.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący pobiera świadczenia rentowe od 1995 r. z powodów kardiologicznych. Rozpoznana choroba bołerioza datuje się do 2010 r. W badaniach immunologicznych przeciwciał IgG i IgM nie stwierdzono narastania przeciwciał. U odwołującego nie stwierdzono odczynowego zapalenia stawów spowodowanego zakażeniem bołeriozą. W badaniu układu ruchu stwierdza się: napięcie mięśni przykręgosłupowych na całej długości kręgosłupa prawidłowe, objaw Otta 3,5 cm, objaw Schobera 4,5 cm. Nie stwierdzono obrzęków w stawach obwodowych. Zakres ruchu w stawach barkowych, łokciowych, nadgarstkowych w normie, stwierdza się zmiany zwyrodnieniowe w drobnych stawach dłoni, zaciskanie dłoni zachowane, przeciwstawianie kciuka prawidłowe. Zakres ruchu w stawach biodrowych, kolanowych skokowych w normie płaskostopie poprzeczne. W badaniu fizykalnym nie stwierdzono objawów korzeniowych, próba Romberga ujemna, objaw szczytowy ujemny, odruchy ścięgniste zachowane, żywe, symetryczne, chód sprawny. Ruchomość stawów biodrowych i kolanowych pełna. Neurologicznie bez objawów uszkodzenia układu nerwowego.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 28-31 as/.

Sąd w całości podzielił stanowisko biegłych lekarzy sądowych. W szczególności Sąd uznał przedłożone opinie za miarodajne dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego w zakresie jego zdolności do wykonywania pracy w związku z chorobą zawodową. Opiniujący w sposób klarowny wyjaśnił podstawy i przyczyny, dla których nie uznali odwołującego za niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd pominął zarzuty odwołującego, ponieważ nie miały merytorycznego charakteru ograniczając się do polemiki z wnioskami opinii biegłego.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Kwestią sporną pomiędzy stronami jest ustalenie, czy zostały spełnione przesłanki w chwili orzekania do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową przez odwołującego.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt.6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy. Równocześnie w myśl art. 4 powołanej ustawy za chorobę zawodową uważa się chorobę określoną w wykazie chorób zawodowych o którym mowa w art. 237 §1 pkt. 2 Kodeksu pracy, jeżeli została spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy. Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przy ustalaniu między innymi prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. W związku z tym w niniejszej sprawie będzie miał zastosowanie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. Nr 39, poz. 353). Zgodnie z tym przepisem niezdolność do pracy orzeka się na okres dłuższy niż 5 lat, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem tego okresu.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową, czy też brak związku pomiędzy jego niezdolnością do pracy a chorobą zawodową, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS. W toku postępowania sądowego ubezpieczony został poddany badaniu przez biegłych lekarzy: kardiologa, neurologa i reumatologa. W świetle opinii biegłych odwołujący nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. Odwołujący od 10.11.2010 r. ma ustaloną chorobę zawodową – boreliozę. Nigdy nie otrzymywał świadczeń rentowych w związku z chorobą zawodową. Odwołujący jest niezdolny do pracy zarobkowej z ogólnego stanu zdrowia okresowo rentę pobiera od 1995 r. i ma ją orzeczoną do dnia 17.03.2019 r. z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 17.03.2019 r. Odwołujący pobiera świadczenia rentowe od 1995 r. z powodów kardiologicznych. Rozpoznana choroba borelioza datuje się do 2010 r. W badaniach immunologicznych przeciwciał IgG i IgM nie stwierdzono narastania przeciwciał. U odwołującego nie stwierdzono odczynowego zapalenia stawów spowodowanego zakażeniem boreliozą. W badaniu układu ruchu stwierdza się: napięcie mięśni przykręgosłupowych na całej długości kręgosłupa prawidłowe, objaw Otta 3,5 cm, objaw Schobera 4,5 cm. Nie stwierdzono obrzęków w stawach obwodowych. Zakres ruchu w stawach barkowych, łokciowych, nadgarstkowych w normie, stwierdza się zmiany zwyrodnieniowe w drobnych stawach dłoni, zaciskanie dłoni zachowane, przeciwstawianie kciuka prawidłowe. Zakres ruchu w stawach biodrowych, kolanowych skokowych w normie, płaskostopie poprzeczne. W badaniu fizykalnym nie stwierdzono objawów korzeniowych, próba Romberga ujemna, objaw szczytowy ujemny, odruchy ścięgniste zachowane, żywe, symetryczne, chód sprawny. Ruchomość stawów biodrowych i kolanowych pełna. Neurologicznie bez objawów uszkodzenia układu nerwowego. W tej sytuacji, wobec nie stwierdzenia u odwołującego niezdolności do pracy w zw. z chorobą zawodową mimo stwierdzonej u niego choroby zawodowej brak podstaw do przyznania odwołującemu renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Sąd wobec tych okoliczności na zasadzie art. 477¹⁴§1 k.p.c., orzekł, jak w sentencji wyroku.